

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak, nyitlertek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számlíthatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr

Hirdetések elfogadhatnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A. «Általános Tudósító» hirdetési osz. tállya Budapest.

Nyitlert petítőra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A kulturpolitikások figyelmébe.

III.

Lapunk múlt számában elmondottakon kívül van még egy fontos tényező, a munka koronája — ez a magyarnyelvű szent beszéd. Az iskolában ugyanis a felső osztályok tanulóit tanulván a vallást is a magyar nyelven, ez, mint kiváló alap arra kínálkozik, hogy a két misével bíró helyeken idővel egy szent beszéd magyar, a másik pediglen, a nyelvet nem értő népre való tekintetből, horvát lenne. Igaz, hogy itt már a lelkesítő kar lépne erősen előtérbe; de nem hiszem hogy nem tenné meg ezt szívesen akkor, a mikor látni fogja, hogy az állam a maga iskoláit nem hogy el nem vonja a vallás-erkölcsös nevelés teréről, de ezen nem nélkülözhető eszközt szolgáltatába bocsájja.

Szóval: itt a templom és iskola, mint két elválaszthatlan tényező szerepel. Csakis ilyen, az egész vonalon egyöntetűen történelmi szervezéssel érik el ezen iskolák azt a célt, melyért felállítottak. Vagyis a fárak székhelyén s a templommal harmonikus működésbe hozott iskolák hullámgyűrű módjára szállítanak a központból a filialokban felállított iskolák felé s ezek ismét a helyes és teljes vérkeringés módjára megint a központ felé vinnék azon eszméket, melyekért a központon kívül elhelyezettek majdnem hiába, az önmagukra hagyott hajszádelvények működéséhez hasonlóan erőlködnek.

Nem tudom, hogy helyes-e a kombina-

tióm; de arról megvagyok győződve, hogy míg nyelvünk csak az iskola négy fala közt hallható, s míg népünk ez iskolákkal nem rokonszenvez: addig teljes sikerről kár még álmodni is, nemhogy beszélni. A legjobb körülményeket tekintelve véve ugyanis, a jelen viszonyok közt a nép fia 15—13 éves koráig marad csak kezeink közt; azontúl — csak mint tanítónak — a befolyásunk reá majdnem teljesen megszűnt. Azt lehet mondani, hogy fáradozásunk sikere teljesen elkallódik. A fenti szervezés mellett azonban — megteremtén az iskolákkal szemben a bizalmat — nem siklik ki kezeinkből; így alkalmunk van és lesz rá hatolni az ember kor legvégső határáig. Mert — ha ugy akarjuk — még a sirja sem zárkózik el előlünk, mivel gyönyörű, karban előadható gyászdatainkkal ott is nemzeti irányban hatunk környezetére.

Ezután a magyar hazafias irányú delegáltak, népszerű olvasókörök s egyéb közhasznú dolgok felállítására vagy létesítésére önmagától, melyek megannyi eszközei a lelkesítő s tanító kar kezében ahhoz, hogy a magyar szó ne csak az iskolában és koponyában kongjon, mert az semmi, de a szívben is az érzelmeik oda fejlődjenek, hogy, a mi magyar, azért ne csak frázisokban kitörni, de ha kell, meg is halni tudjon a nép.

Csak a körvonalozott módon lesznek az iskolák a magyar állameszme azon szellemi hálói, melyekbe nemcsak az apró halak loznak belepotyogni, hanem melyekbe szívesen sietni fog még az örege is; mert látni

fogja, hogy lelki s kedélyi élete abban bőséges tápot nyer.

Nagyon sajnálom azért, hogy így pl. a stridói iskolánál a kántori teendőket nem a tantestület valamely tagja vagy akár megosztással nem többen végzik, hanem egy kívül álló egyén és talán — de bocsánat, ha tévedek — nem is hazafias szellemben kezeli, hanem stajeres motivumokban nyújtogatja. Mily nagy kár ez! A tantestületen kívül álló kántornak feltétlenül a nép akaratára az irányadó, de érdeke sincs az iskolával oly kontraktusba lépni, minőt előadtam.

Igaz azonban, hogy a mikor az ily tanítók e kettős szolgáltatásban nemcsak lelküket készek feldarabolni, hanem testüket is oda adnak egy szép és nemes cél szolgáltatásban: akkor kívánatos lenne, hogy ott, hol a nép tulszegény, maga az állam járulna egy tülhető összeggel az ily szememben történelmi működés elismeréséhez. Most ez, s esetleg időközönként előforduló azon mulasztások, melyek e kettős működéssel néha előfordulnának, miket azonban a lelkes tanító azonban pótolni képes: bőven meghozná azon gyümölcsöket, melyeket az iskolák felállításától várunk. És így legalább természetesen módon, minden nagyobb rázkódlatás nélkül elcsatolnók Muraközt lelkiekben — és ez óhaja mindenfinék, — a zágrábi egyházmegyétől.

Ha ez eszmém megüti az életrealitáság mértékét, egy bátorodom azt az illetékes tanügyi hatóságokon kívül, különösen a tek-

TÁRCZA.

Intés.

Szeress, szeress!
Ne zárd el ifju szivedet!
A bí nem kérdez, nem kopoz.
Belélopódzik s kinevet.
S a rejtejt bánat tiszteres.
Szeress, szeress!
Szeress, szeress!
A bánat barna éjmadár,
Huhogni zárt melyek jár.
S ha egyszer megtalálta már,
Más odvat nem hamar keres.
Szeress, szeress!
Szeress, szeress!
Oh tárd fel ifju szivedet!
Csak tiszta fényes légkörön
Talál tanyát a szép öröm
És hord belé nagy kincseket!
A kéj ott százezerszer!
Szeress, szeress!

Lantos.

Öngyilkosságok az állatok között.

Vannak-e állatok, melyek szántszándékosan megölik magukat vagy csak az emberi nem szomorú előjoga-e az öngyilkosság? Ez a kérdés ala-

posabb vizsgálatot igényel mint aminőben eddig részesült. Itt egy részről állítják, hogy az állatoknál az öntudatos öngyilkossághoz szükséges tulajdonságokat fölteleznél lehetetlen és más részről, hogy a teljesen beszámítható ember érett megfontolás után véget vehet életének: ezzel nem felelünk meg arra a kérdésre, hanem csak annál élesebbé tesszük azt. Ha továbbá egyes megfigyelők saját szemekkel látnak állatokat, melyek magukat kivégezik s ezért minden habozás nélkül, nem kizárólag az embernél sajátos élet megrövidítési módnak nyilvánítják az öngyilkosságot: ép úgy hajlandók vagyunk ellentmondani nekik mint amaz életvidor optimistáknak, kik minden öngyilkost kivétel nélkül örülnek nyilvánítanak.

Az elfogulatlan vizsgáló nem szokott figyelembe venni ily állításokat mindaddig, míg bizonyosan megállapított tények nem hozhatók fel támogatásukra. Preyer német természetbuvár azonban legközelebb tüzetes vizsgálat alá vette különböző állatok magatartását, egészen szokatlan, azoknak meg nem felelő föltelekek között s teljesen új szempontból fogta fel azt a tényt, hogy az állatok megölik magukat. Ennek rövid kifejtése, azt hisszük, nem lesz érdektelen, egyrésztől az elterjedt téves felfogások megszüntetése szempontjából valamint azért is, hogy esetleg újabb vizsgálódásokra szolgáltatasson alkalmat.

Mindenek előtt megemlíkjék Preyer a régi s gyakorta ismételt elbeszélést a hú kuttyáról, mely ura halála után ennek sírjára fektűt, minden táplálékot visszautasított s éhen veszett. Itt nem fogor fenn öngyilkosság. Mert, ugymond, ha az állat

életuntságból föltette volna magában, hogy véget vet életének, tudnia kellett volna, hogy táplálék nélkül nem élhet. De hogyan bírhat az eb ily tapasztalással? Teljes lehetetlen, hogy tudja az eb, miszerint huzamos koplalás után szükségképen be kell állania a halálnak.

Az mindenesetre áll, hogy az eben, gazdájának elhalása, vagy más helyre költözése folytán, magára maradvá, a bánat egy nemét, majd erős levertség vesz erőt; mert minden, mi őt addig földerítette, megszűnt, minden örömeinek forrása ez és a hosszas várakozás levertséget, búskomorságot szűl az állatnál, mely étvágyától is lassankint megfosztja s végül elerőtlenedés folytán kimulik. Öngyilkosságról tehát nem lehet itt szó.

Itt egyszerűen csak az agyműködés van megtámadva, melynél fogva az előbb izletes eledel, most nem tűnik fel többé az állat előtt kívánatosnak. Ugyanígy áll a dolog az állatkertekben és állatseregletekben hosszas koplalás után elerőtlenedett állatok elpusztulásával is. Nem a honvágy öli meg őket, hanem egészen új környezetbe helyezésük, életföltételeiknek hirtelen megváltoztatása, a korábbi örömdetes benyomások elmaradása, zavaró idéző elő az agy-ideg izgatottságának korábban megszokott és normális lefolyásában. Ez ideig izgatottsághoz tartozik első sorban az érzéki szervek s különösen a szaglási, ízlési, látási idegek, melyek tetszetős színben tüntették föl a megszokott táplálékot, ha az éhség jelentkezett. Az éhség most is beáll, mint annakelőtte, de hatása a sensoriumra az agyban egészen más, mert az a

Szerkesztő ur b. figyelmébe ajánlani, mint a ki e lélsziget kulturális ügyeire behatás-sal bír.

Egyet azonban nem hagyhatok említelenül. És ez az:

Természetes, ha ezt óhajtuk, kell, hogy a társadalom egyéb osztályai is jóakaratu támogatásban részesítsék a lelkeszi s tanítókat. Amit amazok szép és jót az erkölcsi s szellemi téren tehetnek, ugyanannyit ezek emellett véghez vihetnek a nép anyagi jóléte terén is; mert a hogy dr. Szabó írja, e nép szegényedik. Én azonban egy lépéssel tovább megyek s azt állítom, hogy ez nem folyamatban levő, de már befejezett processus. Pedig a szegénység, a hogy egy demokratikus főurunk mondá, ömölábakon jár, annak nincsenek szárnyai az ideális dolgokra. Az anyag tehát egyszóval a szellemmel összefüggésben létezik. Ne várjuk be, hogy e jobb sorsra méltó nép anyagilag teljesen tönkre menjen, mindnyájan tehetünk valamikétt érte; mert különben nincs az a lelkes apostol, a ki bármely nemes eszme elé azt befogni tudja. A véginsegre jutott nép egy nagy feladat mellett olyan, bocsánatot kérek tőle e helyen is a trivialis hasonlatért, de érdekében teszem, mint uri állalóbb kimustrált s elgémberedett paripa, melyet egy terhes kocsis elé fognak. Legfeljebb döcögni, de haladni nem fog.

Azért ne gubbaszkodjunk örökösen csak az oly zöld asztalok körül s ne csücsüljünk mindig az olyan székeken, melyekről önérdkeink zsiros kamatozása szelvényeit ollóhatjuk sikeresen, hanem hozzuk forgalomba itt-ott az elnézés, általában pedig a szegény nép iránt érzelt meghamisítatlan szeretet részvényeit, melyek nem fognak ugyan oly busás kamakat hozni, de gyümölcseik — lévén nemetek — kétoldalulag izletesek s áldást hozók lesznek

»Nagygyá csak fiad szent akarátja tethet!«

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Erzsébet napján.** A zágrábi érsek elhunyt királyasszonyunk nevenapján a muraközi iskolákban megtartandó ünnepélyekre nézve rendeletet intézett a muraközi lelkeszi karhoz, amelyben felhívja őket, hogy a vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur Ő Nagyméltóságának még a múlt évben körlevélileg kiadott rendelete értelmében, elfelejtethellen királyasszonyunk emlékét megünnepeleendő: ezután minden év november 19-én, vagy ha ez a nap vasárnapra esnék, a reá következő napon gyászünnepély rendeztessek az iskolákban annak a megdicsőült királyasszonynak az emlékére, aki Magyarországot szeretetének oly sok jelével halmozta el. Az ünnepélynek istenistisztelettel (szent misével) kell kezdődnie, amelyen a tanulóifjúság kötelező tanítóinak vezetése alatt megjelenni. A mise után az iskola helyiségében az igazgató, vagy a tanító-testület valamelyik tagja ünnepi beszédet mond elhunyt királyasszonyunkról s végül az ünnepélyt Kölcsey himnusza zárja be. Érsek ur felhívja a muraközi két alesperességre tartozó plebánosokat, hogy az ünnepély minél szebb sikere érdekében hathatósan közreműködjenek és a miniszteri rendeleti intencióknak pontosan érvényültszerezzenek. Érsek urnak Zágrábból érkező eme rendelete és felhívása Muraköz hazafias köreiből általános tetszéssel találkozott. Még nagyobb lett volna az öröm, ha érsek ur utasította volna fitkárját, aki jól beszél magyarul, hogy magyar nyelven adja ki kegyeletes rendelkezését a magyarországi Muraköz lelkeszi karához.

— **Eljegyzés.** Néhai Hirschler Henrik volt alsó-domborui lakos leányát Violát, Budapestén eljegyezte Faragó József országos híri rajzoló-művész.

— **Hivatalos látogatás.** Odor József zalaegerszegi kir. pénzügyigazgató folyó hó 7-én megvizsgálta a csáktornyai m. kir. adóhivatalt, melyet rendben talált.

— **Halálözás.** Dr. Pleininger Ferencz nyugalmazott miniszteri osztálytanácsos e hó

3-án 64 éves korában Budapestén elhunyt. A megboldogult régebben gróf Feletics Jenőnek tanára volt; mint a gróf ur Ő Méltóságának tanácsosa és bizalmas embere, részt vett a grófi urodalmi ügyek intézésében, Ily minőségben gyakran fordult meg Csáktornyan és Zala-Ujváron a grófi kastélyban s érdeklődéssel viseltetett Muraköz hazafias előmenetele iránt. Tóth István tisztartó képviselte az uradalmi tisztikart a megboldogult tanácsos temetésén. Nyugodjék békevel!

— **Kinevezés.** A belügyminiszter Horváth Gyula stridói aljegyzőt a stridói anyakönyvi kerületbe helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— **Névmagyarosítás.** Kiskoru Heinrich Elemér és Andor csáktornyai lakosok vezetékeiket belügyminiszteri engedéllyel Vajdára változtatták.

— **Családi ünnep.** Lusztgarten Izrael nyugalmazott tanító és neje szül. Pollák Nettli a napokban ülték meg házaseletük 40-ik évjüldölját.

— **Hivatalos látogatás.** Hegedüs Gyula nagykanizsai csendőrhadnagy folyó hó 8-án megvizsgálta a mura-szerdahelyi csendőrorst, melyet rendben talált, s körútját Stridó és Csáktornya felé folytatta.

— **Uj megyebizottsági tag.** Bottornyan folyó hó 8-án dr. Wolf Béla vasuti-és körorvos megyebizottsági taggá választott.

— **Kinevezés.** A cs. és kir. déli vas-pályatársaság budapesti igazgatósága Gulich Károly székesfehérvári távirtdászt a csáktornyai vasuti állomáshoz kezelő gyakoronokká nevezte ki.

— **Esküvő.** Stern Samu perlaki kereskedő folyó hó 5-én tartotta esküvőjét a zágrábi izraelita imaházban Breszlauer Róza kisasszonnyal.

— **Áthelyezések.** A sz-lehérvári csendőrpáncsnokság Horváth Imre stridói őrsvezetőt Köves-Kálára, Nagy Károly őrsvezetőt pedig onnan Stridóra helyezte át, a m-szerdahelyi őrsről Bebecz József őrsvezető Csáktornyára helyeztetelt át

korábbi érzéki benyomások elesése folytán megváltozott.

Ily esetekben nem lehet öngyilkosságról beszélnünk. Ugyanez áll mindazokról az esetekről, midőn egyes állatok a mélységbe ugorva elvesznek. Ha ilyen és más hasonló eseteknek, ép úgy mint az állatok esetleges önmegsemmisítésének és és mérég által semmi köztük az emberek önkényű öngyilkosságával. Vannak más nemei az állatok önelvesztésének, melyek a legszorosabban meg egyezni látszanak az emberekével. Mindenek előtt a skorpíó mérgezését saját fulánkjának szivása által már rég idő óta s Angliában ujabban is felhozták bizonyítékul arra nézve, hogy az állatok öntudatos öngyilkossággal képesek magukat valamely kétségbeesztő helyzetből kiszabadítani.

Sokan tagadták a kényelmetlen tényt, mások csak kételkedtek benne. Most azonban annyi tüzetes és megbizható adat áll rendelkezésünkre, kitűnő természetbúvárak részéről, hogy a tiszta ténylegességeknél helyességét nem lehet többé kétségbe vonni. A skorpíó agyonszurja magát, ha erős fény hatásának van kitéve. Így Biddie angol természetbúvár írja, hogy Ő Madrasban egy nagy fekete skorpíót fogott s miután olvasta valahol, hogy a skorpíó tüzzel vétetvén körül, meggyilkolja magát, üvegburra alá helyezve szobája ablakában a forró napsugárnak kitéve hagyta az állatot. A fény és a hőség nagy izgatottságra hozta a skorpíót, midőn pedig Biddie egy üveglencsével hátán összpontosította napsugarakat, vadul sziszegve kezdett futkározni az üvegburában s midőn Biddie másodszer is rátartotta a lencsét, a skorpíó felkunkorította farkát s fulánkját villámgyorsan a saját hátába dőfte, mire fél perc múlva kimúlt.

Semmi okom, jegyzi meg erre Preyer, e tények helyességét kétségbe vonni, de azt hiszem,

hogy képes vagyok kimutatni, hogy az önmegsemmisítés ösztöne az állatoknál föl nem tehető s természetes magyarázat adható a dolognak.

Az erős fény által elvakított skorpíó izgatottsága a legnagyobb hasonlatosságot tünteti föl a molylek és számtalan más éjjeli rovarok amaz ösztönével, mely az ablakban álló lámpa vagy gyertya lángjába kergeti őket. Hogy az ilyen molylek öngyilkos, azt senki sem fogja komolyan állítani.

Köztudomású azonban, hogy erős, szokatlan benyomások a szemre a tökéletesebb állatoknál s magánál az emberél is igen könnyen rendkívül kellemetlen és fájdalmas érzések keletkeznek, mely teljesen megsemmisíti a normális itélőképességet. Így a skorpíó, midőn a fény hatása fájdalmat okoz szemében, vagy a lencse égeti a hátát s futás által nem szabadulhat a fájdalomtól, nagyon természetesen a fájó helyre irányozza fulánkját, hogy a fájdalmat előlje, nem tudván, hogy a fájdalom eltávolításával egyszersmind saját életét is veszélyezteti, sőt megsemmisíti.

A figyelemre méltó jelenség eme megmagyarázási kísérletének helyességéről meggyőződést akaráván szerezni, el kellene földtünk a skorpíó szemcmet s úgy tenni ki azt a fény hatásának, akkor nem ölné meg magát, valamint akkor sem, ha a megvilágított térben egy sötét búvóhelyet hagyunk fenn számára.

Egyetlen esetet sem lehet tehát felhozni az állatvilágban, mely önkényes öngyilkosságra engedne következtetni. Ez azonban még sem képez tényleges különbséget az állat és az ember között. Ez utóbbinak azt a képességét, hogy öntudatosan meggyilkolja magát, nem lehet általános kritérium felállítani az emberi nem jellemzésére; mert csak kevés ember bír képességgel ily természet-

ellenes tett végrehajtására s e kevesek közt sem lehet egyetlen egyet sem találni, aki teljesen beszámítható állapotban oltaná ki életét. Az öngyilkos a tett elkövetésének pillanatában minden ellenvetés nélkül beszámíthatatlan állapotban van.

Ennélfogva megszűnik az önkényes öngyilkosság az ember praerogatívája lenni az állatokkal szemben s elmosódik a látszólagos ellentét az u. n. önkényes emberi és az akaratlan állati öngyilkosság között.

Tudod-e

Tudja-e a nyíló rózsza,
Hogy oly édes illata?
Tudja-e az esti csillag,
Hogy oly fényes sugara?
Tudja-e a harmatos lomb,
Hogy suttogó levele,
— Mikor kél a piros hajnal, —
Gyémántokkal van tele?

Tudod-e, hogy lehelleted,
Mint az illat, mámorít?
Tudod-e, hogy csillag szemed
Sötét éjre fenytt borít?
Tudod-e, hogy bíbor ajkad,
Nevet, mint a gerlice?
Hogy szívedet rabhá tetted
Mondd leányka! . . . tudd-e?

Lantos.

Városi közgyűlés. Csáktornya képviselőtestülete f. hó 9-én közgyűlést tartott, kövélkező — a közönséget érdeklő — fontosabb tárgyakkal: 1) Felolvastatik a költség-előirányzat, mely a következőkig áll: bevétel 39,007 frt 69 kr., kiadás 48.711 frt 64 kr., tehát pótdóval fedezendő 9704 frt. 2) Tárgyalattott a községi elemi népiskolai tanítók kérvénye, hogy a népiskola állományának esetén szerzett jogaik épségben megtartassanak. — A kérvény időelőtti lévén, tárgyalása elhalasztattott. 3) A Tüzoltó-Egyletnek az évi 120 frt szubventió mellett különös segély címén az 1900. évre 50 frt szavazattott meg. 4) M. után Hirschler és Bachrach czég által a község ellen indított perben a község 86,000 frt kereseti tőke és járulékaiknak megfizetésére marasztaltattott el, s mert ezen per felbbezés tárgyát képezi, nehogy felperes czég a község ellen végrehajtsát kérhessen, a 232.350 frt értékű italmérsi kötvényeknek és 36,000 frt értékű letétnék bírói letétbe való helyezése elhatározattott. 6) A 4000 frt tanítóképezdei járulékból 1000 frtnak kifizetése elhatározattott, a hátralékos 3000 frtnak kifizetésére 1900. év november végéig halasztást fog kérni a község a vallás- és közoktatási miniszteriumtól.

A magánmenek megvizsgálásának határideje. Zalavármegye alispánja a magánmenek megvizsgálására a következők határnapokat tűzte ki: a letenyei járásban november hó 23-án, elnök herceg Szulkovszky Viktor, bizottsági tagok Stern Zsigmond és Tamás Gyula; a csáktornyai járásban november 26-án, elnök Tóth István tisztartott, bizottsági tagok Ziegler Kálmán és Kayser Lajos; a perlaki járásban november hó 27-én, elnök Szabó Imre, bizottsági tagok Vlasits György és Mesterics Aladár.

Tetten kapott tolvaj. Rehberger Jakab muracsányi (goricsányi) kereskedőt m. hó 30-án éjjel a lakásán felzörgette Glávák István odavaló parasztember és 160 kiló rozsof ajánlott neki megvételre. Rehberger hajlandónak nyilatkozott a rozso megvételére. Azonban a titokzatos éjjeli ajánlat gyanusnak tűnő fel neki, míg Glávák az áru elhozatalára lakására ment, oda hívta: a bírót. Midőn a visszatérő Glávák Rehberger-nél megpillantotta a bírót, eldobta a zsákokat és eszeveszetten elszaladott. A csendőrség kikutatta, hogy Glávák az árut Basrner Lórántról lopta okt. 11/12. közötti éjjel, feltörve annak éléskamráját. A megszökött tolvajt mai napig sem sikerült a perlaki csendőrségnek kézrekeríteni.

Gazdasági téli tanfolyam. A földmíveléstudyi m. kir. miniszter ur Csáktornyan Muraköz gazdaközönsége részére két, egyenkint hat —hat hétig tartó gazdasági tanfolyam szervezését elrendelte; a szervezéssel s a tanfolyam vezetésével Gyulay Károly áll tanítóképezdei gazdasági tanárt bizta meg. A tanfolyamon tanítani fognak még: Dékány Mihály tanítóképző-intézet-i tanár és Brauner Alajos közs. iskolai tanító. A tanfolyamon a gazdaság minden ága, — így az állattenyésztés, takarmányozás, talajmívelés, növénytermelés, szőlőmívelés, kertészet, baromfityényszés, méhészet — lehetőleg röviden és népies nyelven lesz előadva. E mellett a kosárfonás és a seprűkötés fog a tanulósgál eljajátíttatni. A tanfolyam teljesen ingyenes; a vidéki tanulók teljes ellátásban fognak részesíttelni. Egy-egy tanfolyamra 20 tanuló vételik fel, melyre bármely némileg magyarul tudó fiatalabb gazda, ki idejében jelentkezik, felvehető. Meg vagyunk győződve, hogy Muraköz gazdaközönsége megragadja

az alkalmat s minél teljesebb számban fog jelentkezni ismereteinek bővítését végezt s hogy némely hasznos háziipart elsajátíthatson. Ugyancsak miniszter ur Perlak községa által kérelmezett kosárkötő tanfolyam szervezését is engedélyezte. Perlakon tartatik ezenkívül a perlaki és közélvidékbéli gazdaközönség számára több népies gazdasági előadás is. Előadók lesznek: Gyulay Károly gazdasági szaktanár és Tóth Sándor áll. isk. igazgató. A miniszter ur a csáktornyai gazdasági tanfolyamra és a perlaki kosárkötőtanfolyamra s gazdasági előadások költségeire együttvéve 1138 frtot engedélyezett.

Kisiklás. Folyó hó 9-én a reggeli órákban a csáktornyai vasuti állomásnál két tehervonat tolatása közben 4 üres teherkocsi kisiklott; kár semmi sem történt.

Lopások. Özvegy Vreszk Györgyné csáktornyai lakostól folyó hó 9-én éjjel ismeretlen tettes három kas méhet lopott el. A tettest nyomozzák. — Tersztenyak Bódóg nagykanizsai kőfaragónak csáktornyai rak-tárából 2 sűrű 45 frt értékben lopattott el. A csáktornyai csendőrség a tettest kiderítette, ki ellen az eljárás folyamatba vétett.

Meteorologia. A hőmérséklet október havi közepe 9.4 C°, Maximuma 24.8 C°. 2-án volt. Minimuma —1.2 C° 27-én. Csapadék havi összege 66.0 mm. 24 órai maximuma 39.0 mm. 13-án. Csapadékos napok száma 9. Észleltett: 3- és 4-ike közti éjjel eső. 7-én du. 4 h. eső. 10. 13. 19. 20. 21. 22. 26. 27. 28-án reggel dér. 13-án 14-ike közti éjjel eső.

Kimutatás. A csáktornyai áll. anyakönyvi kerületben bejegyzések október hóban. Születtek: Gezelek Terézia és Mária ikrek, Králics Mihály, Frász Frigyes, Mihály, Teréz, Mihlainovics Ferenc, Standor János, Zelenko Ferenc, Kovácsics János, Horváth Mária, Veszeli Terézia, Toplek Teréz, Reich Ferenc, Zselezsnyák Ferenc, Tislárics Ferenc, Bajsz József, Vinczetics Teréz, Novák Imre, Sáfrán Terézia, Sántek Terézia, Skvorec Ferenc, Zádacsik Viktória, Lipics Ferenc, Csálópek Terézia, Pintárics Katalin, Klincec Mária, Tkálesecz Terézia, Polecz András, Vuk Katalin, Benko János, Szerzsán Erzsébet, Gáll József, Kapun Katalin, Novák Márton, Mikács Mária, Rádlly Károly, Lódl Elvira, Nagy Margit, Koppár Károly, Pintárics Rafael, Szerjáv Mária, Leszkovecz Erzsébet, Bisztrovics Imre, Bujanics Verona. — Házas-ságok kötődtek: Horváth József és Cseszár Kornélia, Tomásics Rókus és öz. Czár Mihályné szül. Cseh Rozália, Zadrávecz József és Zadrávecz Julia, Stingl János és Snciczer Terézia, Tkálecsics Pál és Jalsovecz Margit, Dobos András és Bask Klára, Weber József és Jendl Mariska. — Halálozások: öz. Kolácz Bálintné 65 éves, Skvorec Imre 3 éves, Szóke Ferenc 5 éves, Trtnyák Fülöp-né 39 éves, Szvaesina János 16 hónapos, Hajdinyák Mihály 13 napos, Reich Ferenc 6 napos, öz. Gutius Jánosné 58 éves, Kermek Viktor 5 éves, Verhár Károly 6 éves, Sáfrán Terézia 1. órás, Sáfrán Ivánné 59 éves, Verhár Amália 7 éves, Bajsz József 11 napos, Horváth Mária 14 napos, Kovácsics Józsa 32 éves, öz. Doklea Imréné 65 éves, Skvorec Ferenc 7 napos, Tóges Rókus 6 éves, Mihálicsics Ferenc 17 napos, Hábián Rókus 65 éves, Zádacsik Viktória 6 napos, Kovácsics Ferenc 26 éves, Králics András 23 hónapos, Jurinecz József. — Születések száma 44, halálozások száma 25, házasságok kötött 7 pár.

A Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csípőfájdalom, fejfájásnál, köszvény-nél, eszű-nál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedőrsölések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altstnek Pain-Expellerrel való bedőrsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménnyel használattott bedőrsölés-ként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árbán a legtöbb gyógyszer-tárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller» vagy »Richter-féle

Horgony-Liniment kérendő és a »Horgony» védjegyre ké-tünk figyeln.

A Capitolium egy szobra. Rómában a capitoliumi muzeum egyik termében, mindjárt a híres Satyr szobája mellett, van egy szobor. Egy haldoklót ábrázol. Első tekintetre csak egy halálalal vivódó alak. De nemsokára feltűnik mellette tört kardja, tehát harcos. Erőteljes testén; már érzik a halál lehetellete. Jobb lábát gyótródvé szege be térdben, a bal rángtódvá nyulik ki, kezei lankadtan esűggenek alá. Szomorúan, a vereség, a legyőzetés, a haszontalan halál keserűségével tekint maga elé. A hozontos haj és a torques, a csavart nyakgyűrű, azt is megmondják, hogy ez a sebesült: gallus. A haldokló harcos egy levert nemzet kinjairól beszél. Oly megindító oly gyászos, oly szívafacsaró ez a haldokló hős, hogy lehetetlen megindulás nélkül nézünk. Byron a Childe Harold-ban két fenséges versszakot szentel neki. Ugyane győzelem emlékéit, Atталos és Eumenes diadalát a keltákon, őrzi egy másik szobor is Rómában, a Villa Ludovisiben: A gallus és felesége. A férfi kardját emeli, hogy megölje hitvesét, inkább, mintsem az ellenség kezébe kerüljön. A Dobozy baldája ez, az ó-korban. Számos nagyméretű és szép szobrot hagyott ránk ez a kor, a Laokoont, a Farnesei bikát, s ez izgatott jelenetek mellett Boethos kedves genre-képeit, de oly nagy érzés, oly fenséges erő egyből sem árad, mint a haldokló gallus márvány alakjából. Az e korbéli világhírű szobroknak teljes gyűjteményét nyújtja pompás képekben s kitűnő szöveg kíséretében a Nagy Képes Világtörténet 42-ik füzete. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, a görögököröl szóló kötet szerzője dr. Gyomlai Gyula akadémikus. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzetenként is kapható 30 krjával, megjelen minden héten egy füzet. — Kapható a kiadónál (Révai Testvér-ek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII, Űllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Egy tüzer esete.

Egy fiatal huszonegy éves tüzer esete adta nekem azt a gondolatot, hogy megkértem ennek az újságnak a szerkesztőjét a következő sorok közlésére. A tüzer Cochet Arthur ur, kinek atya Sissiben, Ribemont mellett (Aisne) földbírtokos, kénytelen volt szolgálatát heves reumája miatt abbahagyni. Általános állapot rossz volt, a láz annyira a hatalmába kerítelte, hogy a beteg kénytelen volt az ágynál őrizni. A reuma komoly és igen fájdalmas baj. A gyengeség veszedelmessé válik, a minek okozója pedig a vér nagy elgyengülése. A vérben a vörös részecskék nagy mértékben fognak és ez idezi elő a vérszegénységet. Attól lehet tartani, hogy a szív is meg lesz támadva, ha erősítés bánásmódhoz nem fordulunk. A beteg ápolóinak első feladata az legyen, hogy legyőzzék a vérszegénységet és a lehető leg-gyorsabb módon helyreállítsák a vért. A Pink-pilulák ilyen esetekben csúdas hatásokat értek el. Cochet Arthu ur fó-gyógyulása erre új bizonyítékot szolgáltatott.

— Fiam, írja Cochet atya, a reuma miatt, mely lábát és kar-ját megtámadta, kénytelen volt szolgálatát félbe-szakítani. Bors-zsátólán szenved-tett, elvesztette jó ál-mát és étvá-gyát. Nagyon gyenge lett és ál-pnyota komolyan aggasztott. A Pink pilulák-ról hallottam és beadtam neki belőlk. Csudatlan dolog, de már az első skatutva nagy megkönnyebűtést okozott neki, rövid idő múlva fájdalom elmult, ereje és étvágya visszatért. Most átulés miatt tartózkodik nálam és kitűnően van.

Reumánál, oldalszurásnál, vérszegénység-nél és általában gyengeség-nél, melyet a vér fogyása idéz elő a Pink-pilulák elosztatták a bajt.

A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszer-tárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: TÖRÖK JOZSEF gyógyszer-tárban. Budapest, Király utca 12.

Feljelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és leaptalajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodi i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Zadnji posli.

Sad oko vremena dušnog dana tak mislim, nebudu zamejene moje reči od zadnjih poslova, koji pak svakoga človeka čekaju i nitko nemre biti bez njih. Velika je falinga, ako onda zgubimo glavu, pak neznamo, kaj bi se počeli, ter zanemarimo svoje posle.

»Vredi si svoju hižu, jer vumreš i više nebudeš živeli!« — nas opominja sveto pismo. Ah! poslušajmo na ovo sveto Kujigu, koja vu sebi drži svu mudrost človečanstva i milost bozju. Jest, moramo vrediti našu hižu, doklam je zdravo naše telo i duša naša, da nagla smrt pripravljenoga najde našega zemeljskoga i nebeskoga računa.

Koliko goder malo imanje imamo, teštamerajmo, da med našemi herbiashi nenastane svadba poleg naše nemarljivosti, ali pazimo, da naš teštament bude vreden. Ako ga celoga sami napišemo i podpišemo, dosta su dva svedoki, drugač pak pozovimo četiri svedoke k teštameranju. Najbolje je pred kraljevskim notariušom načiniti teštamenta, jer onda se ne moramo plašiti, da falinga bude i mirno se krenemo na zadnji počinek, jer naša želja se spunila bude.

Teštament se ima prek dati notariušu ili pak ga treba odnesti kotarskomu sudu. Ako pak je pokojni samo s rečjom teštamerom, onda oni, koji su kak svedoki bili pri teštameranju, odmah se moraju javiti pri notariušu ili pri sudu, jer koj to z

kakvoga goder zroka zanemari, prekrši reč koju je vmirajućemo dal, vredno se mora bojati od svojega dušnoga spoznanja i od srditosti i kaštige sveznajućega Otca Boga.

V betegu se požurimo k doktoru, jer Bog je zato dal vračljivu jakost v travje i cvětje, da njim hasna zememo. Doktor zna, kaj nam fal i s Božjom pomoćjom zvraci k njemu utečejuće. Pak koj nam zdravje daje nazaj, obdari nas on najvećšnim kinčom, bez kojega nikaj nije življenje i nikaj nije vredno svo imanje zemeljsko.

V betegu deteta pak ni samo zato se treba, okrenuti k doktorski pomoći, jer samo za sebe ne znato dēte trpeti ili vēniti pustiti, je nemilosrdnost. — nego i zato, — jer zakon oštro kaštiguje one roditelje ili tutore, koji pod sedmim ljetu staro dēte nedaju od doktora vraciti. Siromaške betežnike pak treba v špital odnesti, gde pod redovitim lečenjem moreju nazaj dobiti svoje zdravje.

V slučaju smrti odmah se mora prijaviti načiniti pri smrću, koj onda odide, spregleda mrtvoga i daje svedočanstvo, v kojem napiše, kad je moći zakopati mrtvoga. Prez doktorske dozvolbe mrtvoga pred 48 vur zakopati i čez 60 vur duže držati ni smeti. S svedočbom smrteovom treba se još na dan smrti požuriti v ured vodje matrikulnoga, ili pak ako bi to na svetek opalo, onda na najbližjesei delaven dan. Na ovu prijavu je dužen glava obitelji, ako on to nebi mogel učiniti, onda mora nešći od fa-

milie, v najzadnjim slučaju hižni gospodar mora učiniti prijavu, jer ako se to zanemari, bude oštro kaštigovani svaki.

Majezen Ferencz.

Kak postoji najduže repa za krmljenje?

Od kad su gazdi povanje marhe bolje priprijeli, i pri plodjenju krme moremo videli veke napreduvanje i obgladu. Zvun senokošah i po polju vidimo vu većšem broju plodjenje krmljenog silja, poleg toga još i korenito silje za krmu dobi veke mesto. Malo ga denes gazdov, koji nebi povali repu za krmljenje, a kak to vidimo, ovo plodjenje se zanatno tira. I to je prav tak, jer nije dosta, da krmu plodimo, nego da ovo plodjenje i zanatno tiramo.

Ako dober plod hoćemo od repe, treba je, da zemlju dobro obdelamo i dobro obgnjajmo. Kaj se osvedočimo, da je to istina, ovd i pišemo probu jednoga gazde: 100 mekotah je bilo odlučeno za krmu. Iz ovoga je 50 mekotah svaka mekota sa 2 metercent superfosatom pognojena bila, a 50 mekotah je negnojno ostalo. Gnojna zemlja je ravno tak obdelana bila, kak negnojna i postignjena svrhaze sledeća bila: Zraslo je na gnojni zemlji na mekoti 420 metercentova a na negnojni 340 metercentov, dakle gnojna mekota je 80 metercentov više dala, kak negnojna.

Ali negledimo, — vezda na obdela-

Z A B A V A

Jeli su se umrvši kada povrnuli?

Pojavi duhovah.

III.

Konac.

Glasoviti francezki učenjak Flammarion napisal je pod naslovom »Neizvjestno« razpravu, u kojoj se bavi dogodjajima o pojavljivanju pokojnikah. Ove dogodjaje su mu pripoviedali istinu ljubeći ljudi, za koje on stalno drži, da su istinu govorili.

Flammarion opisuje takovih 47 slučajevah, gde su se pokojniki javili; nu većina su sasvim obični slučajji, n. pr. umro je koj znanac ili rođjak, pak su ga nekoliko danah poslie smrti njegovi opazili. Ovakovi slučajji se dadu raztolnačiti tak, da je on dotični, koj je pokojnoga tobož videl, bil u takovom uzbuđenom duševnom razpoloženju, t. j. predstavljaj si je pokojnika u misli tak živahno, da ga je napokon i mislil, da ga vidi, a to je u psihičnom stanju iliti u duševnom razpoloženju moguće, jer baš meni samomu se je to jedan krat dogodilo, pak da nisam odmah se kakti iz sna prenu, i misli si proteral, kad je onda i slika pokojnika mi izpred očih nestala, bil bi tvrdil, da sam ga videl.

Flammarion medjutim iznaša takove slučaje, koji psihičnim stanjem neimadu nikakovog posla, niti nisu sa dotičnim duševno u savezu, a vrlo su zanivi i zaslužuju pazku.

Dvie prijateljice su si međusobno jedna drugoj obećale, da ona, koja prije umre, će se onoj drugoj još živućoj javiti. Iste prijateljice nisu zajedno u istom miestu stanovale, nego svaka u drugim varašu preko sto kilometra daleko jedan od drugoga, te su si samo liste dopisivale. Na jedan krat jedna umre, a druga o njezinoj smrti nije još sazuala, kad joj se pokojna nekoliko dni poslie smrti pojavi, ali u takovom odielu, kakovo živuća prijateljica na njoj nije nikad videla. Sad je sazuala za njezinu smrt i pripoviedala svoju čudnovatu viziju, pak se je iztraživanjem znašlo, da je pokojnica bila u onakovom odielu, u kakovom se je živućoj prijateljici zkazala, pokopana. U ovom slučaju se odiele pokojnice nije moglo u duševno razpoloženje živuće prijateljice utisnuti, jer ju ona niti mrtvu niti njezino mrtvačko odiele nije vidla; dapače još niti nije znala, da je umrla, kad je već u onom odielu vidla, u kojem je pokojnica izbilja bila pokopana.

U jednoj obitelji su se dieca, deleci

herbiju, prepirala nad jednim stolcom naslonjačom, u kojem je njihov pokojni otac većinom za života sedel i u njem sedeć umrl. Svaki je toga naslonjača hotel za spomenek imati. Jedna od kćerih se na jedan krat domisli, pak kad je vidla, da taj naslonjač njoj ne bude pripal, dopelja photographa i dade naslojač za sebe photographirati. I nut čudo: Na photographiji seje vidla u naslonjaču ciela prilika pokojnoga otca, baš u onom položaju, kak je bil u hipu umiranja. — Flammarion u svojem spisu neveli, jeli je on tu u photographiju videl. —

U jednom opatičkom kloštru gde su u školi, na košti i na stanu izvana dievojke, te se odhranjivaju, reče na jedan krat jedna dievojka, da ona više neće sama u svojoj sobici spavati, jer joj se svake noći javlje opatica, koja nije iz ovog kloštra. Na to su joj opatic pokazale photographije opaticah istoga reda, samo iz drugih kloštrov, i dievojka je odmah na prvi pogled pokazala prstom na photographiju opaticice, koja joj se svake noći javlja, pak se je izpostavilo, da je ista opatica prije miesec dana umrla, a dievojka ju živuću nikada nije vidla.

Neki pokojni muž pričel je jedne noći svoju ženu po imenu zvati, pak joj je re-

vanje, nego hoćemo povedati, kak se mora pospraviti repa za krmljenje. V najviše mestah je ta navada, da repu bez svakoga zbiranja i nečistu zmećeju vu repnicu i sa slamom i zemljom zamećeju. Da je to nē tak dobro, to nam nē treba razumativati, dosta je ako rećemo, da vu takvim položaju repa obstati ne more dugo.

Najbolši slućaj za dugostajenje repe je sledeći: Kak smo repu iz zemlje pobrali, nju dobro zčistimo i dobro preberemo, tak, da samo ćela, zdrava repa dojde vu repnicu, koju neskopamo vu zemlju, nego ju ober zemlje napravimo tak, ako smo predi ovo mesto dobro zčistili. Vezda repu jednu ćisto kre druge skladrno, ali prama vrhu svigdar na vožeše tak na 1½—2 metre visini. Ako smo s tem gotovi, onda okolo toga jarke skopamo iz takvoga ćilja da ona zemlja, koju smo iz jarka vun zeli, bu za pokriti repu, ali ovu zemlju nesmemo na jednput svu na repu zmetati nego višekrat svigdar malo, da se tak sparjavina more pomalen odvleći. Nepokritu repu sa slamom pokrijemo i to tam ostavimo tak dugo, dok bude vekša zmrzavica.

Onda slamu vkrej zemmo i opet više zemlje namećemo višeput na repu, tak da bu zemlja na 10—30 cm. debela. Gde, je velika zima ondi med prvu i drugu koru zemlje na 10—15 cm. debelo slame slobodno denemo, ali vu nikakvim slućaju nesmemo slamu izraven na repu deti jer onda ova zgnjili.

Za držati repu je ova forma najbolša, jer repa ima stalnu toplinu i tak se niti nezmrne niti ne zgnjili.

Jeden gazda.

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

Vezda je tak mislil Leopold, da je tu vreme, da Magjarski uzeme njenu državnou ustavu, na koju pak je prisegno položil. — Najprije je izbrisal nadorstvo i za kornana je postavil Ámpringen Gašpara, — gdo je na pol s nemci na pol s magjari ravnal orsaga. Zatem je nemiško soldaćtvo, koje su magjari morali zdr-

žati, povećšal, da se tak magjari proti ne budu mogli stati.

Ali sa tem je samo to postigel Leopold, da je nemir obćeniti bil vu orsagu. Vnogi, da se oslobodiju od kervoloćnog Leopolda, su pobešli vu Erdelj k Apaffy-u vladaru, i tršili su se turskoga sultana na svoju stran predobiti.

Sultan je ravno vu ovo vreme imel rat sa Sobiesky Janoš poljskim kraljom, zato je magjarom obećal, da kak bu s ovim zvršil, bude njim na pomoć došel. Buntovnici su se 1672-ga skup zabrali i jedno petnajst jezer njih je vdřlo vu Magjarsku. Sa tem se je započel tak zvani «kuruc-labanc-kⁱ rat, koj je zatem skoro 13 ljet trpel. Magjari su bili kuruci (križari, iz nemiške reći kreutz- kuruc), a nemci pak labanci. Nemci, ako su kojega kuruba prijeli, su ga sa najvećšom mukom skonćali.

1678-ga su kuruci jednoga glasovitoga vodju dobili: Tökölyi Imru. On je ne vnogo vremena, kaj je iz Poljske, kam je kakti 13 ljet star decarec pobešel pred nemiškimi kervoliki i gde skoro 8 ljet pribival — dimo došel i kakti 21 ljetah star jaki, zaisto za junaka stvorjeni mladić se je najprihćenem kazal za vodju kurucov. On je opomenul velikaše, da se nek sakupiju pod njegovu zastavu, da obraniju slobodu Magjarske. Njegova vojska se je na hitroma na 20 jezer povećšala i on je započel rat i nē dugo je više gornjih varašov osvojil.

Pa takvim je Leopold videl, da sa magjari nemore tak lahko razpraviti. Med tem je i Lobkovitz propal. Leopold vezda, da pomirimagjare, je orsaćko spravljiste pozval skup vu Sopron, gde je z nović zebрал nadora i to: Grof Eszterházi Pávla, a zatem pak je obećal, da bude se tršil sve falinge popraviti.

Ali sa tem nisu bili zadovoljni Tökölyi i njegova stranka. On je opet prijel oružje i na hitrom je osvojil ćelu okolicu Tise i gornije varmeggije sa Kassom.

Med tem se je Tökölyi oženil sa Zrinyi Jelenom, udovom I—ga Raköczy Ferencza. Po ovoj ženitbi ga je turski sultan sa kraljevskim nazivom i sa korunom nadaril, ali on se je zahvalno odrekul od toga.

Med tem je sultan pod vodjom Kara-Mustafa-om 250 jezer vojakov poslal, iz jedne strane na pomoć Tökölyi-u, iz druge strane pak proti Beću i proti ćelou Austriji.

Kak je to Leopold zazvedil, da se približava turska vojska, je pobešel iz varoša sa svimi velikaši i samo Stahremberg vodju sa 12 jezer vojaki je ostavil vu njem, da obrani grada. Napred je moći bilo videti, da Beć opadne, ako ga kakove zvunašnje pomoći ne bude. Vježbani turski vojaki su sa svojimi štuki velikoga kvara napravili vu zidinah grada, a zvun toga je i glad mućil stanovnike i vojsake Beća.

Ali tu je osloboditelj! Sobieski Janoš saveznik Leopolda je sa 26 jezer zabranimi vojaki došel na oslobodjenje Beća. K njemu su se priklopile i druge nemiške vojske i on je vu strašnoj bitki vitežko preobladal turka tak, da je gizdavi vezir turkov sve kinće i jedno 60 jezer ljudih ostavil plēnom kršljanske vojske srramotno se je nazad povrnuv vu Magjarsku tijam do Győra.

Kršljanska vojska je vezda oduševljeno tiralat turke i poleg Esztergoma je opet vitežko nadvladala turke, zvun ove pak je Lotharingeni Karoly vojvoda vu više bitkah obladal turke a 1685-ga pak je i Érsekujvár oslobodjeni bil od turkov.

Po takvim si je svaki mogel mislit, da je tu vreme, kaj i glavno mesto Magjarske Budima vzeemu iz ruksh turskih. Lotharingenski Károly vojvoda je dakle 1686-ga sabral 92 jezernu vojsku, med njimi 20 jezer magjarov i s ovom vojskom je išel proti gardu Budimu, kojega je vezda Abdurrahman paša vitežko branil sa 15 jezer vojaki. Kak gud je turk branil Budima, kršljanska vojska ga je ipak osvojila 1686. — septembra 2-ga Pri osvojenju Budima su se magjari vitežko ponašali. Prvi, gdo je na tvrdine (bašte) grada došel, je bil Fiath János sa svojim iz 6 jezer stojećim šeregom i zastava, koja se je najprije vijala na stenh grada, je magjarska bila, koju je jeden izmed Fiathovih vitežkov donesul gori. Vitežko se je ponašal za tem i Ramocsaházy Endre, gdo je na fehérvarsku baštu prvi došel; Petneházy Dávid, za koga su rekli nemiški generališi: »to nije ćlovek, nego orosan!« nadalje Pechmanno

rekel: »Neboj se! Došel sem, da ti povem, da sam zaboravil platiti pet frankah Baptistu, koj stanuje u onoj ulici. Izplati mu tu svotu, ali zadrži deset sua za stvar, koju mi je potrl!« — Udovica se silno preplaši, nu za kratki ćas dojde opet k-sebi. Poslie nekoliko danah otide u naznaćeno joj ulicu i tam najde ženu bivšega slugu Baptistu. Ta žena, ćim opazi udovicu, reće sama od sebe prama njoj: »Vaš muž je umro a nam je ostal dužan još pet frankah.« — U to dojde baš i sam Baptist domov, pak kad ga je udovica zapitala, jeli je kakti još bivši sluga u kući njezinog muža kada kaj potrl, odgovori on: »Jesam, maienkost, koja vriedi deset sua.«

Alžirskom biskupu Pavlu, za onda plebanušu, javil se je jedan od njegovih ne davno preminulih farnikah, pak ga je zamolil za pomoć: pokojnik je najme ostavil jedan neizplaćeni dug, za kojega moli, da bi ga gospodin plebanuš hotel izplatiti. Svotu, koju je dužan i ime onoga, komu je dužan ostal, — to je sve tak toćno plebanušu rekel, da je ov, iz početka osupnjen, poslie razabravći se otišel k vierovniku, te ovoga sve potanko izpital i kad je videl, da se vierovnikove izjave toćno slažu sa molbom

pokojnika, podmiril je miesto njega ćieli dug. Druge noći za tim mu se u njegovoj sobi, dok je breviara recital, opet izkaže pokojni, ali sada nije niti rieći govoril, već je samo mimo sedjećega plebanuša prošel te prstom u otvorenom breviaru pokazal na verzuš: »Magnificat anima mea Dominum.« Tim ga je nestalo i nikada se više nije plebanušu zkazal.

Nieki gospodin iz Francezke je doputoval u London i tam se u jednom svratištu (ošterija) nastanil. Odmah prve noći mu se pojavil nieka nepoznata žena; francez je to medjutim za fantaziju držal, te si iz toga nije nikaj ćinil, ali druge noći mu se opet ista prikaza pojavil a tretje noći takodjer. Sad mu je pričela ta ćela stvar sunjnivom postajati i on to sve u jutro pove ošterijašu, pripoviedajuć opíše tu ženu toćno, jer ju je tri krat spored videl i sad se je izpostavilo, da je ta žena po toćnom opisu ista ona, koja je prije osam dana iz Bostona u London boleština doputovala, te je i u istoj ošteriji odsela i u istoj sobi umrla.

Flammarionova pak najhiepša i najćudnovitija pripoviest je ova: Jedan ruski officir je više krat videl duha. Na jednoj zabavi u jednoj bogatoj kući je on stal polag kla-

vira te je pieval, a domaća gospodićna ga je na klavir sprovadjala; na jedan krat zamukne i u licu sav probiedil. Svi se sgrnu okolo njega te ga izpitavaju, kaj mu je, jeli mu je zlo došlo ili kaj mu je. To se je dogodilo u kući zabave okolo jedanaeste ure u večer. On je zagledal na pragu dvorane (sale), u kojoj su se zabavljali, jednu svu u ćielini obućenu dievojkou, neizmerno liepu, koja ga je prstom k-sebi zvala. Nitko ju drugi nije videl, pak kad im je povedal, kaj je videl, uvieravali su ga svi, da niti on nije nikaj viedil, već da to mora samo njegova fantazija biti. Officir se na to primiri, te je zabava dalje tekla; ali se officiru dievojka opet pojavil on se opet stresse i probiedil. I opet su ga svi uvieravali, da nije nikaj, jer bi drugćije i ostali morali nekaj videti. I opet se officir primiri.

Medjutim mu se za ćas dievojka po tretji krat zkaže, ali sad posve blizu njega i klećeća na podu, moleća ga, da ju sledi. Officir se sad nije mogel duže otimati, već pripaše si odloženu sablju, vzeme kapu i stupa za njom, Ostali sve to nisu videli, samo su videli, — kak se je officir odpravil za prikazom, same prikaze nisu videli, Pošto im se je to officirovo držanje ćudno-

Martin Günther nemeć. Zvun ovih si njih je još vnogo zaslužiło junacko ime pri Budimo, koj se je po 145 ljetnim robstvom sada po vitezkoj bitki oslobodil od turkovo.

Krstjanska vojska je zvun Budima još ove godine osvojila Pečuha, Szegedina i više menjših varašov, a pri Mohaču, gde je pred poldrugom stotinom ljeta magjarska vojska uništena bila, ovdí su sada jednu vekšu tursku vojsku vitezko svladali krsćeniki. Takva sreća je pratila ove, da su četu Dolnju Magjarsku prevzeli, a zatem još i dalje tirali turka. 1697-ga pak je Eugen vojvoda pri Zenti jednu veliku tursku vojsku svladao, gde je jedno 30 jezer turkovo opalo i vnogo njih je vu robstvo došlo.

Tulika nesreća je potrla turka, i prosil je za sklop mira. Jer pak je i bećki korman previdel, da mu je treba počinka, zato se je mir sklopil u Karlovitz-u 1699-ga. Poleg ovoga mira je turk sva magjarska i hrvatska imanja zgubil, samo još donja stran Banata je ostala vu njegovih rukah.

(Dalje sledi.)

Loparits.

KAJ JE NOVOGA?

Njegvo Velićanstvo kralj i obćinski birovi.

Njegovo Velićanstvo je ove dane više obćinskih birovov zvisil s medalliom zaradi duge i verne službe njihove. Tak je nadaril Káli Mózes birova iz Székes zvane marostorda-varmegjinske obćine zbog njegove 50 ljetne verne službe, i Józsa Mihály birova iz Tisza-Deezs zvane obćine, obedva su koru-nastoga srebernoga križeca dobili.

Nesreće.

V Obeređenberg zvanou obćini je plebanuš na lov išel s jednim gazdom. Med putom se je puška gazde zprožila i kugla je v glavu plebanuša odišla. Plebanuš je odmah mrtev postal. Gazda se je tak prestrašil, da se je iz dvojnosti odmah strelil. — V Nyeste zvanou obćini je jedan stanovnik postal svoju decu na polje, da tam paseju. Jer pak je zima bila, su si deca ognja zakurila. Četiri ljet star Jožek je tak blizu k ognju stupil, da se je vužgal i zgorel je-lztragu su podigli proti nepazljivim rodite-ljem. — Iz Topoly zvane obćine pak nam

pišeju, da je Sós Mihály gazda jako pijan došel dimo. Doli se je legel i goreću pipu si je vu vusti pustil; med tem je zas-pal i pipa mu je med vankoše pala, koji su se vužgali i nesrećen človek je zgorel.

Koćiš kralja.

Ove dane je vumrel Komáromy László podžupan Abauj- Torna varmegije koj se je i pod bitkom za slobodu vitezko harcu-val. Kad je taboru kraj bilo, njegovu žalost je jošće povekšalo to, da je njegov stariši brat nepriatelju vu ruke opal. Brat njegov je 1848-49-ga župan bil, pak su ga zato zatvorili. On je sve vćinil, da svoga brata oslobodi z rešta, ali njegov ves trud je za-badava bil. Nazadnje si je nekaj dobroga mislil. Vladara — onda još cesar — su vu Zemplénvarmegiju čekali. On kakti plemenitaš se je za muža oblekel i poganjal je konje Njegvog Velićanstva. Po hudim brežnim putu je tak spametno tiral konje, da ga je Njegvo Velićanstvo ni mogel dosta hvaliti

Kad su do cilja došli, zapita kralj po nemškem svojega adjutanta, da skim bi mogli nadariti ovoga dobroga koćijaša? Na pitanje je sam koćiš dal odgovora: — Milost prosim za svojega, koj se je v reštu mući. — Vladar nije nikaj odgovoril, nego nē dugo mu je brat sloboden bil. Komáromy je uvěk gizdav bil na ov dogodjaj.

Mlinar i melin.

Vu Komáromu je Csukás Benő mlinar 50 frti zaostalka imel od štibre, zbog česa bi mu 28-ga, oktobra licitacija bila. Csukás je prije jeden den išel k purgarmeštru i prosil je, da ga još nekoje vrēme počekaju. Ali ov mu nije posluhnel prošnju, na kaj je Csukás dimo odišel i plaćuc je pripovedal to ženi. Svojemu sinu, gdo je doktor vu Komáromu je nikaj ne hotel povedati. Na večer je odišel v melin, opravu si je vun del na breg Dunave, na veslo je jedno par reći napisal svojoj ženi, zatem je vužgal krova i legel se je v svoj krevet. V jutro su ga kak vuglen zgoretoga našli med ruševinami melina.

Segurna devojka.

Vu Hegyköz-Kovácsi zvanou obćini je na delo odišel sa ženom Sárğa János poljo-delavec. Decu su doma ostavili i z bedaste

vato činilo, pošli su nekoji za njim, da vide kaj je na stvari.

Dievojka je išla po ulicah varoša, a na zadnje je i izvan varoša došla. neprestano se ogledavajuć, jeli ju officir sledi. Napokon je prikaze u jednoj dubokoj grabi izvan varaša nestalo. Svi koji su ju sledili, kad im je officir povedal, da je ovde na jedan krat zniknula, su si ono mesto označili kame-njem, a drugi dan je odredil soldate, koji su na tom mesto kopali i iskali. I eto! Od-kopali su trupla dvih mladencah, koji su se poslie vićenjanja na svatbeno putovanje dali, kak to i danas mnogi, kojim more biti, čine. Ove mladence je njihov koćijaš na onom mestu umoril, porobil i onda zakopal, a kad ih dugo nije bilo domov, mislil je svaki, da još okolo po Italii ili kud drugod putuju, pak da im nemora hudo iti, pošto se tako dugo nevrataju domov.

I ovak je sada bil cieti zločin odkrit, kućiš na odgovornost potegjen i polag zas-luge za svoj zločin kaštigovan.

Na koncu hoću još jednu senju povedati,

koju sam čul iz uslah samoga onoga, komu se je sanjalo.

Bilo je godine 1860., kad je plebanuš Vuk iz Jalzabete pri Varaždinu sanjal, da siedi svojim priateljom Kišić-om, učiteljem iz Vinice, za stolom; na jedan krat se odpru od sobe vrata i nular stupi njihov onda već pokojni prijatel Sluinski te ih prstom k sebi pozove. Vuk prstom pokazavši na se, kak de pita jeli on; ali Sluinski kimne glavom, de ne, te pokaže na Kišića. Kišić se odmah stane i odide za Sluinskiem, a Vuk se na to probudi. Teška senja! Stane se užge svieću i pogleda na uru. Bile su baš dvie ure po pol noći.

Plebanuš Vuk je odmah u jutro čudnu i težku senju pripovedal, a zatim je otišel mešu služit. Poslie meše pri zajtreku mu je jeden dečko iz Vinice donesl list od plebanuša Firholzera, da je nočas u dvie ure Kišić umro.

Kaj velite na to?

Em. Kollay.

navade nje zaprli v hižu. Ova troja deca su vezda nekak do šibic došla i po igraći su si i ognja zakurila. Sva troja bi nutri zgoreli, ako nebi to v pamet zela susednoga zemeljskog gazde kći. Ona, kak je dima zapazila, je prek odbežala, vrata je gori vtrg-la i oslobodila troju decu iz goreće hiže. Prek nje je dala ravno dimo dobežajućoj materi. Ona je javkala, kaj pak či bi njoj deca zgorela? More biti se vezda navći, da je decu samo nē dobro ostaviti.

Kullko soldatov je na svētu?

Po čelou zemlji je v službi 5 million 250 jezer soldatov? Ako pak bi tabor vun žisel 44 millioni 250 jezer ljudi bi došlo pod oružje s rezervisti i s drugimi. Ako bi ovi štelí skončati druge ljudi, bi na svakoga 32 došli, za tem pak bi mogli jeden drugoga skončati, a zadnji? — On bi se v glavu strelil!

Male novosti iz Medjimurja.

Nesreća. Ginter József 75 ljet star gazda vu Egyeduti je kuruzinje pe'jal iz polja, ali na putu je iz kol doli opal, pak su ga konji tak zgazili, da je za nekoju vuru vumrl. — *Prisega regrutov.* Vu Čakovcu ustanovljenih dsidás-ov (ulanuš) regruti su novembra 1-ga deli doli soldacku prisegu. — *Na čakovečkoj postaji* je ovoga meseca 2-ga vu Polstrau idući cug nehotimice ostavil 11 vagonov, zbog česa je onda niti brzovlak ni mogel iti prije, dok nije jedna mašina ovih 11 vagonov odeljala.

Čirkveno.

Nadbiškupski duhovni Stol u Zagrebu, pod brojom 1367. dal je medjimurskim župnim uredam sledeću hvaljevrēdnu naredbu.

Preuzvišeni gospodin kr. ũg. ministra za bogoštovlje i nastavu izvolio je još prošle godine, okružnicom od 14. listopada 1898. broj 1196. praes. odrediti, da se u svrhu trajne proslave uspomenae na nikada zaboravnu blagopokojnu caricu i kraljicu Jelisu-vu, koja je Ugarsku tolikimi dokazi ljubavi obsipala, od sada svake godine dne 19. novembra, ili ako bi taj dan pao na nedelju, slediećog dana drži žalobnu svečanost u škola-ma.

Ta svečanost imade odpočeti sa služ-bom Božjom (sv. misom), kojoj imade školska mladež pod vodstvom svojih učitelja prisustovati, za tim imade u školskoj zgradi ravnatelj ili koji od učitelja držiati svećano slovo na uspomenu blagopokojne carice i kraljice i napokon imade se svečanost zak-ljučiti sa »Hymnom« Kőlcseyevom.

Usljed toga ovime pozivljem svu veleć. gg. župnike dvaju medjumurskih kotara, da shodna učine, kako bi se gore navedenoj visokoj ministarskoj naredbi što toćnije i što ljepše udovoljilo.

U Zagrebu, dne 6. studena 1899.

Juraj nadbiskup.

Vnogo peneze si prišpara on, koj pri MAYER ŠALAMONU (drugać Hochsinger vu Čakovcu, poljeg kloštra) si priskobi štacunske potreboće. Pri njem je moći sve vu najfalešoj čeni kupiti, pokedoh bude svoj štacun poljeg razprodaja, do kraja zaprl.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frtól frtig
Buza	Pšenica	7:50 —
Zab	Zob	5:20 —
Rozs	Hrz	5:00 —6.00
Kukoricza uj	Kuruza nova	5:30 —
» » ó	» stara	0:00 —
Árpa	Jecmen	5:00 —
Fehér bab uj	Grah beli	7:00 —
Sárga » »	» zuti	6:00 —
Vegyes » »	» zmėsán	5:80 —
Lenmag	Len	9:00 —
Bükköny	Grahorka	5:50 —

Nyilttér*)

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltetnek. — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. — Privát-fogyasztóknak póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig póstafordultával küldenek

Henneberg G. selyemgyárjai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbőlyeg ragasztván író

Hirdetések.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dörzselőként alkalmaztatik közvégy-nél, csúzánál, tagzsággatásnál és meghűlések-nél és az orvosok által bedörzselőkre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerüzletben készelet-ben van; fő raktár: **Török József** gyógy-szeresznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmá-val igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bérbétkü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárósodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggeljes nél-kül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállító.

5389. tk. 99.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tlkvi ható-ság közhírre teszi, hogy Hertelendy Katalin férj. Szabol Mátyásné, Markán Ilona, mint kk. Szabol György gyámjának katori lakos-nak Matolek Mihály és nejje Szabol Katalin katori lakosok elleni vagyonközösség megszüntetése iránti önkéntes árverés ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék, (perlaki kir. járásbiróság)területén fekvő a katori 437. sztkvben foglalt 662, 1251, 1685, 4808, 5278, 5366, 5419, 5479, 7392, 7552, 7664, 8577, 8869, 9031, 9104, 10123, 8174/a., 8177/a. hrsz. ingatlanok egészben 498 frt; a 2006/a. tjkvben foglalt 517. hrsz. ingat-lan 202. népsz. 439 frt; a 2006/a. tjkvben foglalt 9486. hrsz. ingatlan 20 frt; a 2006/a.

tjkvben foglalt 9488. hrsz. ingatlan 7 frt kikiáltási árban a C. 1. 5. és a C. 1. 2. alatt Szabol Jeromos javára bekebelezett szolgálmi jogok épségével az

1899. évi november hó 28. napján
d. e. 10 órakor

Kotor községházánál dr. Fábian Zsigmond közbenjöttével megtartandó árverésen el-adatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiál-

tási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételárt 3 egyenlő részletben le-fizetni köteles, s végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt tlkvi hatóság-nál és Al-Domboru község előljároságánál megtekinthetők. 937

Az árverés eirendelése a fent említett tjkvben feljegyzendő.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Perlakon, 1899. évi aug. hó 9.

Legnagyobb nyeremény
legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény
JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona
A nyeremények részletes beosztása a következők:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

Az ötödik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nem-sokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az **ész-szes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.**

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyet** a tervezett **eredeti árban** és pedig:

- egy egész l-só oszt. eredeti sorsjegyet 6.—
- » fél » » » » » » 3.—
- » negyede » » » » » » 1.50
- » nyolczad » » » » » » — 75

küldünk szét utánvéttel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a **magy. kir. kormány ellenőrzése** mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a **rendelményeket** **mielőbb**, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig
mely napon a huzás van

hozzánk beküldeni.

Török A. és T^{sa}.

a m. kir. szab. osztálysorsjáték
főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4 a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt két millió koronánál többet.

910 6—6

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre _____
tervezettel együtt küldeni.

Az összeget _____

l. osztályú magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos

utánvételre kérem _____
postautalványval küldöm _____

A nem tetsző tőrlendő.

Pontos cím

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbé adandó

Sok pénzt megtakarít

a ki

Mayer S.-nél Csáktornyan

bevásárlásait eszközli,

kinél az üzlet teljes felosztása miatt az üzletben levő összes áruk u. m.:

női és férfi divatkelmék, vászonárúk,

parhetok mosókelmék, szőnyegek, gyapju

és selyemkendők valamint az összes

férfi és női divatcikkek

a bevásárlási áránál tetemesen olcsóbban adatnak el.

Maradékok minden elfogadható áron adatnak el.

911 6-26

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbé adandó

Burgonya eladás.

Sárga, — homokföldben termett

kitünő minőségű

burgonya

az egész idényen át nagyban

és kicsinyben kapható

száz kiló ára 2 frt 40 kr.

Strahia Testvéreknél

Csáktornyan.

944 1-3

5520. tk. 99.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tökölí Márton dekanoveczi lakosnak, Csáktornyaivideki takarékpénztárnak s Csáktornyai takarékpénztárnak Krajnár Iván csáktornyai lakos elleni végrehajtási ügyében 19 frt 56 kr. tőke, 6 frt 50 kr. eddigi, 6 frt 15 kr. árverés kérvényi költség, 226 frt, 535 frt, 200 frt tőkék s jár. kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a dekanoveczi 389. sztkjvben foglalt 601. hrsz. ingatlan a végrh. törv. 156. §-a alapján egészben 190 frt; 594. sztkjvben foglalt 6/a. hrsz. ing. u. a. §. alapján egészben 34 frt; 646. sztkjvben foglalt 6/b. hrsz. 40. népsorsz. házból Tkáleczt Istvánt illető rész 267 frt; a mürsicsáki 85. sztkjvben foglalt 1121. hrsz. ingatlan a végrh. törv. 156. §. alapján egészben 36 frt kikiállási árban mégis a dekanoveczi 389. sztkjvben foglalt ingatlanra Hegedüs Iván, Hegedüs Lénárd, Hegedüs Péter, Hegedüs Róza az 594. sztkjvben foglalt ingatlanok Jakovecz György és neje, Dudics Regina javára bekebelezett szolgalmi jog fentartásával az

1899. évi nov. hó 27. napján d. e. 10 órakor

dekanovecz községhezánál dr. Tamás János, dr. Hajós Ferencz, Wollák Rezső ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiállási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt tkvi. hatóságnál és Domá-sinecz község előjáróságánál megtekinthetők Az árverés elrendelése a fent említett telegjegyzőkönyvben feljegyzendő. 941

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Perlak, 1899. évi auguszt. hó 24-én.

949. sz. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járás-bíróóság 1898. évi V. 528/1. számú végzése következtében Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd által képviselt Csáktornyai takarékpénztár javára Tökölí Márton és Novák Bálint dekanoveczi lakosok ellen 31 frt s jár. erejéig 1898. évi február hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján föllífoglalt és 642 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 3 ló, 2 kukoriczakas, 1 sertvésöl, 1 pajta nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-bíróóság 1898. évi V. 528/5. sz. végzése folytán 31 frt tőkekövetelés ennek 1898. évi aug. hó 2. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 25 frt 83 krban bíróság már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Dekánoveczen leendő eszközzésére

1899. évi novemb. hó 13. napjának délutáni 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 943

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és föllífoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon 1899. évi okt. hó 31-én.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.

1229. sz. v. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróság 1899. évi Sp. II. 520/3. számú végzése következtében özv. Loncsárts Lipótné perlaki lakos javára Nemsics Ignác podbreszti lakos ellen 488 frt s jár. erejéig 1899. évi október hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 930 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 3 ló, 1 hintó és 1 futkozó kocsi nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-bíróóság 1899. évi V. 663/2. számú végzése folytán 488 frt tőkekövetelés, ennek 1899. szeptember hó 20. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 14 frt 80 krban bíróság már megállapított költségek erejéig beszámításával a már fizetett 280 frtnak, a helyszínen, vagyis Podbreszten leendő eszközzésére

1899. évi november hó 20. napjának d. e. 10 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. 942

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és föllífoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik. 942

Kelt Perlakon, 1899. évi november hó 5. napján.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.